

Drahlavla Janderová – scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Jan Bláha, Antonín Pech, Andrea Rypáčková a Hana Volfová z Gymnázia Pierra de Coubertina

1. Vstup:

Drahlavla Janderová studovala na Univerzitě 17. listopadu v Praze. Zde v roce 1968 poznala židovskou kamarádku Rozilin z Francie. Po příjezdu vojsk Varšavské smlouvy do Českoslovenka se Rozilin narychlo vrátila do své vlasti. Drahlavla Janderová odjela za ní. (Tonda)

Pamětnice: 10:54 - 11:06

“Já už si to nepamatuju, jak jsem si zařídila pas a to všechno. Během asi pěti dní ňák jak začaly fungovat trošku ty úřady. A prvním vlakem jsem odjela do toho Dijonu.”

2. Vstup:

Ve Francii Drahlavla Janderová poznala svého budoucího manžela Sergeje Machonina, známého divadelního a literárního kritika a překladatele. Spolu se vrátili do Českoslovenka, kde oba dva překládali knihy. V roce 1978 se vzali. (Andy)

Pamětnice: 14:40 - 14:51

“Ale Já jsem si chytře nechala svoje jméno, protože on měl to příšerný ruský jméno „Sergej Machonin“, jo, takže to by mně okamžitě zatrhli taky úplně všechno.”

3. Vstup:

Drahlavla Janderová se osobně znala s Václavem Havlem, se kterým měla vřelý vztah. Chodili k nim o narozeninách a při dalších příležitostech. Poté co se Václav Havel stal prezidentem, musel na sebe dávat čím dál tím větší pozor. (Honza)

Pamětnice: 39:04 - 39:11

“Už měl svou stráž. Chodili vždycky kolem něho taková ty kamarádi, aby mu nikdo neublížil.”

4. Vstup:

Drahlavla Janderová se neustále pohybovala v okruhu spisovatelů a odpůrců režimu. Z jejího okolí pak vzešla samotná Charta 77. Jelikož byl její manžel slavný, dostal nabídku k podepsání Charty jako jeden z prvních. Ale jí to nikdo nenabídl. (Honza)

Pamětnice: (30:37 – 30:44)

“Protože po mně, po ženě toho slavného Sergeje, to nikdo nechtěl, což mě nakrkli.”

5. Vstup:

Z bezpečnostních důvodů nebylo v tu dobu obvyklé, aby Chartu podepsali oba manželé. Ale Drahlavla Janderová se důsledků neobávala. (Andy)

Pamětnice: (31:39 – 32:00)

“To jsem se nebála, protože my už jsme žádné negativnější dopad nemohli mít, můj muž nemoh’ překládat a já jsem překládala knihy ne úplně podle svého výběru, takže jsem se nebála.”

6. Vstup:

Život Drahoslavu Janderovou mnohé naučil. (Tonda)

Pamětnice: 46:47 - 47:01

„Já jsem nikdy nechtěla a samořejmě to tak vyplynulo z té rodiny, že se nikdo nesměl ohejbat, vstoupit do partaje nebo něco takového. Tak to vůbec nepadalo v úvahu.“

7. Vstup:

Nejdůležitější podle ní je toto: (Tonda)

Pamětnice: (46:19 - 46:22)

„Prostě aby člověk dělal všechno podle svého svědomí“